

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 379/08-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., zastúpenej Ing. D. Č., a Mgr. M. Č., M., oboch právne zastúpených advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, M., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky *„nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci podnetu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku ... proti Uzneseniu VOP v P. zo dňa 2. 7. 2007, č. k. Opn 119/07“* a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., a Mgr. M. Č. odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2008 doručená a 31. marca 2008 doplnená sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., a Mgr. M. Č., M. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) *„nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci podnetu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku... proti Uzneseniu VOP v P. zo dňa 2. 7. 2007, č. k. Opn 119/07“*.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uviedli: «Sťažnosť podávame proti spôsobu vybavenia podnetu z 6. 7. 2007 - reklamačné konanie doručené 25. 1. 2008 sp. zn.: IV/Pz74/07 z 16. 1. 2007.

Sťažovatelia podali k porušovateľovi mimoriadny opravný prostriedok „Podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní v zmysle §§ 363-367 Tr. por.“

Nakoľko nám sťažovateľ nepotvrdil príjem podania, následne sme brojili listami o jeho stave. ... Záhadou sa stalo, že porušovateľ (podľa jeho vyjadrení) nedostal naše podanie a to aj napriek preukázaniu podacieho lístka. Porušovateľ ho neakceptoval, lebo nemohli zistiť o aký podnet sa jednalo, a preto sme ním boli vyzvaní opätovne o zaslanie dokladu potvrdzujúceho jeho prevzatie porušovateľom. To sme podali osobne v podateľni porušovateľa 20. 12. 2007 a následne po oznámení výsledku reklamačného konania sme bezodkladne zaslali porušovateľovi výsledok reklamačného konania, v ktorom je deklarované explicitne, kedy zásielka bola porušovateľovi dodaná a kto ju prevzal.

Následne nám porušovateľ po viacerých svojich fabuláciách uznal..., že náš podnet bol prijatý GP SR, ale odstúpený na vybavenie Hlavnej vojenskej prokuratúre.

Takéto konanie zo strany porušovateľa je obchádzanie zákona.

Postup orgánu štátu je obchádzanie zákona, inak povedané odporuje zákonu, ktoré spočíva vo vylúčení záväzného pravidla zámerným použitím prostriedku, ktorý sám o sebe nie je zákonom zakázaný, v dôsledku čoho sa uvedený stav stane z hľadiska pozitívneho práva nenapadnuteľným. Konanie in fraudem legis predstavuje postup, kedy sa niekto chová podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnou normou nepredvídaný a nežiadúci. ...

Ak iný orgán koná vo veci uplatnenia práva v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy inak, ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu alebo inú právnu ochranu. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné chovanie súdov a iných orgánov SR. Článkom 46 ústavy sa priznáva aj určitá kvalita konania, inak povedané, spravodlivý proces. (napr. II. ÚS 71/97, IV. ÚS 260/07).

Dňa 9. 8. 2007 porušovateľ obdržal podnet na mimoriadny opravný prostriedok, ktorý prevzal splnomocnenec PS 2947/07.

V zmysle § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z. z. Prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa ods. 2 § 33 v lehote podľa ods. 1 upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Keďže v žiadnom prípade zo strany GP SR a ani následne HVP, ktorej podľa vyjadrenia prokurátorky JUDr. L. Ch. bola odstúpená vec podnet na ďalšie konanie a nedošlo v zákonnej lehote k oznámeniu o spôsobe vybavenia podnetu a ani o predĺžení lehoty na jeho vybavenie, preto sťažovateľom nezostalo nič iné len podať túto sťažnosť pre porušenie práv. Vznášam konkrétne relevantné námietky spočívajúce v uvedení týchto skutočností svedčiacich o porušení práv a slobôd, nečinnosťou konkrétneho orgánu štátnej moci. ...

Ide o zjavnú opodstatnenosť sťažnosti, lebo namietanou nečinnosťou orgánu štátu došlo k porušeniu základného práva, ktoré označili sťažovatelia a to vo vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom - nekonaním orgánu štátu a základným pravom domáhať sa svojho práva na inom orgáne a prejednávania veci bez zbytočných prieťahov, porušenie ktorého namietame. ...

Právo každého žiadať prokurátora o preskúmanie podnetu, postupu alebo rozhodnutia orgánov z hľadiska dodržiavania zákonnosti nie je výslovne ústavou upravené základné právo. Paragraf 31-36 Zák. o prokuratúre č. 153/2001 Z. z. priznáva právo každému a upravuje ako postup osoby pri jeho uplatňovaní, tak i k nemu sa viažuce povinnosti prokuratúry. K porušeniu ústavou zaručeného práva na inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a prerokovania veci bez zbytočných prieťahov čl. 48 ods.2 došlo. Nebol dodržaný postup upravený v §§ 31-36 cit. zák. Lehota na vybavenie podnetu nebola postupne predlžovaná v zmysle § 33 ods. (2) a sťažovateľ v žiadnom prípade nebol o nej informovaný. ...

Právny zástupca sťažovateľov si uplatňuje trovy právneho zastúpenia v zmysle Vyhl. č. 655/2004 Z. z. paragrafu 11 ods. (2) za dva hlavné úkony v zmysle, § 14 ods. 1 písm. a) a c), § 18 (3) a podľa § 15-17 hotové výdavky (režijný paušál). ...»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľa - po doplnení svojej sťažnosti - navrhli, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo D. a. s., M. a Mgr. M. Č. podľa čl. 46 ods. (1) a čl. 48 ods. (2) Ústavy Slovenskej republiky nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci podnetu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku zrušenie rozhodnutia v prípravnom konaní, podávateľov D. a. s. M. a Mgr. M. Č. obaja zast.: JUDr. M. K. – advokátom proti Uzneseniu VOP v P. zo dňa 2. 7. 2007, č. k. Opn 119/07 porušené bolo.

2. JUDr. M. K priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7.938,- Sk..., ktoré je KP v Košiciach povinná vyplatiť právnemu zástupcovi JUDr. M. K., Advokátska kancelária, M., do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľky, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že „*nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci podnetu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku... proti Uzneseniu VOP v P. zo dňa 2. 7. 2007, č. k. Opn 119/07*“ došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov „*podľa čl. 46 ods. 1 a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky*“.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

1. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy „*nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci podnetu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku*“, ústavný súd konštatuje, že zo skutočností uvedených v sťažnosti a okolností, za ktorých malo dôjsť k porušeniu práva podľa označeného článku ústavy, nemožno vyvodiť, že by namietaný postup „*na podanie mimoriadneho opravného prostriedku*“ v danom prípade mohol ukončiť stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia mali

nachádzať v súvislosti s namietaným postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“).

Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje na to, že judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že základným účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 100/03). Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov teda možno porušiť iba v konaní, ktorého výsledkom môže byť rozhodnutie štátneho orgánu o právach a povinnostiach jeho účastníkov, pretože len také rozhodnutie môže ukončiť stav právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 62/01, II. ÚS 20/02). Výsledkom konania generálnej prokuratúry v danom prípade nemohlo byť rozhodovanie „o právach a povinnostiach jeho účastníkov“ už ani z toho dôvodu, že v danom prípade išlo o využitie mimoriadneho opravného prostriedku sťažovateľmi, pričom ich právna istota bola nastolená už právoplatným uznesením Vojenskej obvodovej prokuratúry v P. sp. zn. Opn 119/07 z 2. júla 2007. Okrem toho z listu generálnej prokuratúry sp. zn. IV/Pz 74/07-31 zo 16. januára 2008 vyplýva, že „... bolo zistené, že uvedený podnet bol síce adresovaný Generálnej prokuratúre SR, ale nakoľko Ste ním namietal vybavenie veci Vojenskou obvodovou prokuratúrou v P., bol tento z dôvodu príslušnosti doručovaný priamo Hlavnej vojenskej prokuratúre“. Inak povedané, generálna prokuratúra ani nebola príslušná rozhodovať o predmetnom podnete sťažovateľov.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v predmetnom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie bez ďalšieho kvalifikoval ako porušenie základného práva sťažovateľov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto rozhodol o odmietnutí sťažnosti aj v tejto časti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Sťažovatelia namietali aj porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu garantovaného v čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že zo skutočností, ktoré

sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, nevyplýva žiadna možnosť porušenia uvedeného základného práva (o súdnu ochranu v danom prípade ani nešlo), reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a keďže sťažovatelia, ktorí sú už v konaní pred ústavným súdom zastúpení advokátom, teda kvalifikovaným právnym zástupcom, neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o porušení nimi označeného práva, bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2008